

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۷ دسمبر ۲۰۲۰

"غنی احمدزی" و "عبدالله عبدالمود": نشسته در کنار هم، مگر موضعگیری مقابل یک دیگر

۲

یکشنبه - ۱۶ قوس ۱۳۹۹ - کابل:

۳- ترکیب به اصطلاح شورای عالی مصالحه ملی:

وقتی انسان به نام ها و عکسهای افرادی که به عضویت نهاد به اصطلاح "شورای عالی مصالحه ملی" گمارده شده اند نظر می اندازد، ترکیبی را مشاهده می نماید که بهترین نام برای شان از جانب من "ترکیب الخبایث" می تواند باشد. این افراد به علاوه آنهایی که خود در جلسه شرکت نکردند و آنهایی که از جانب "عبدالله عبدالمود" دعوت شدند مگر از طرف "غنی احمدزی" اجازه دخول و حضور در جلسه را نیافتند، همه بدون استثناء در چند صفت با هم اشتراکات باور نکردنی دارند، از جمله: وطن فروشی، جنایت و آدم کشی، تاراج و غارت منابع ملی، سرقت و چپاول دارائی های مردم، خیانت به خون و آرمان جانبازان راه آزادی و استقلال کشور و ...

آنچه در این جمع برازنده تر از همه است تعلقات شان به امپریالیسم امریکا و شرکا می باشد، یعنی در جمع کسانی که در جلسه اشتراک داشتند و یا چون "گلبدین- ربانی-دوستم" از اشتراک در جلسه خودداری ورزیدند، انسان حتا نمی تواند یک تن را بیابد که گردنش در آخور یکی از نهاد های استخباراتی دور و نزدیک بسته نباشد.

جریان صحبت های روز گذشته واضح و آشکار نشان داد که "غنی احمدزی" علی رغم تمام دقتی که انجام داده بود تا افرادی را به عضویت این شورا بگمارد که نفر خودش باشد و شخص وی را در منازعاتی که برسر دوام قدرتش با رقباء و مخالفان به وجود می آید، تنها نگذارد؛ کارش زمانی که دستور از جانب بادر کل یعنی امپریالیسم امریکا صادر گردد، بی نتیجه مانده در جمع هیچ کسی پیدا نخواهد شد، تا در کنارش ایستاده شده و برای دوام حاکمیت وی رأی دهد.

۴- هرگاه به جریان سخنرانی ها که بیشتر به اعلام موضع از جانب افراد در قبال تمام روند شباهت داشت، دقت نمایم دیده می شود که "غنی احمدزی" در یک طرف قرار داشت و بقیه اعضای شورا در طرف دیگر، مگر این که بپذیریم از آغاز "غنی احمدزی" به طرفداران و منسوبین خودش دستور داده باشد تا هیچ یک از آنها در هیچ موردی اظهار نظر ننمایند و بگذارند تا از جمع آنها شخص خودش صحبت نماید و دلیل سکوت و عدم مداخله معاونانش و کسان دیگرش همین نکته باشد.

صحبت ها در کل از چند جهت قابل مکتب بوده، تضاد عمیق بین شرکت کنندگان را بازتاب می داد. از جمله:
الف- "غنی احمدزی" هم در آغاز مجلس و هم در صحبت های بعدی که که می شود گفت، در پاسخ به سخنان رقبایش اظهار داشت، عمدتاً به چند نکته تأکید ورزید:

*- تأیید و تمجید از هیأت دولت دست نشانده در مذاکرات به اصطلاح صلح با طالب در جریان ۷۰ روز گذشته و انعطاف ناپذیری آنها در قبال فشار های وارده از جانب، مطبوعات، مقامات امریکائی من جمله مستقیماً به وسیله "پمپئو" و "خلیلزاد" و جناحی که خواهان تسلیم بدون قید و شرط به طالب اند، از قماش "گلبدین" ها، "عبدالمود" ها و بقیه.

*- پا فشاری روی حفظ قانون اساسی و جمهوریت که در عمل به معنای دوام حاکمیت خودش می باشد،

*- خواست "آتش بس" مقدمتر از هر نکته دیگری

*- باز بودن دروازه های حاکمیت برای ورود و جذب طالب در سیستم و حاکمیت

*- تعمیم و تحمل دادن بیشترین قربانی از جانب حاکمیت با رها کردن ۵ هزار زندانی

*- تلویحاً رسیدن به خط آخر انعطاف و عقب نشینی حاکمیت و منتظر عقب نشینی و انعطاف از جانب مقابل ماندن.

ادامه دارد